

ת"ד 1902/18 - מדינת ישראל נגד תמים חלייל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 18-04-2019 מדינת ישראל נ' חלייל
לפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
תמים חלייל
ע"י ב"כ עוז'ד דוד אריכא
הנאשם

הכרעת דין

בנוגד הנאשם הוגש כתוב אישום ובו מיוחסות לו עבירות של נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א 1961 [7137] בזיקה לסעיף 38(3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א 2009; התנהגות הגורמת נזק, עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961 [2425]; רישון הנהיגה פקע מעל שנתיים עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961 [7102] וכן נהיגה ברכב ללא ביטוח עבירה לפי ס' 2 א לפקודת ביטוח רכב מנوع (נוסח חדש) תש"ל 1970 [2106].

על פי עבודות כתוב האישום, ביום 11.9.17 בסמוך לשעה 11:40:23 נהג מר תמים בן גמל חלייל (להלן: "הנאשם") אופנווע שמספרו 9796053 ברחוב ביאליק ברמת גן מצפון לדרומ. כאשר התקרב האופנווע הנהוג בידי הנאשם (להלן: "האופנווע") לבית מס' 14' החליק האופנווע על הכביש בעקבות עבادات שטיפת המדרכה ע"י העירייה במקום במים, איבד שליטה על האופנווע, סטה שמאליה ופגע ברכב ניסאן שמספרו 7682372 אשר חנה אותה שעה במקום, בניצבת למדרכה משמאלה. כתוצאה מההתאונה נגרמו לנאשם חבלות של ממש שבינהן שברים בצלעות וברגליו, קונטוזיה ריאתית והנאשם אף אושפז עד ליום 15.9.17 ולכלו הרכב המעורבים נגרם נזק.

הנאשם נהג את הרכב ללא רישיון נהיגה תקף כאשר תוקף רישיונו פג בספטמבר 2010, ובלא ביטוח.

לטענת המאשימה התאונה נגרמה בעיטה של נהיגה רשלנית מצד הנאשם שלא נתן תשומת לב מספיקת לדרך. למסתה, הנאשם נהג, בטבורה של העיר רמת גן, ללא רישיון נהיגה תקף, באופנווע, איבד שליטה, סטה שמאליה, פגע ברכב חונה ואף נחבל בעצמו חבלות של ממש עקב החליק האופנווע כתוצאה מהרטיבות שנוצרה על הכביש בעקבות שטיפת המדרכה על ידי העירייה.

מנגד, טען הנאשם כי לא עלה בידה של המאשימה לבסס ראיותיה ברמת ההוכחה הנדרשת בהליך הפלילי בהיעדר תשתיית ראייתית מספקת להוכיח אתשמה כלשהי מצד הנאשם באשר לאחריות לקרונות התאונה. הנאשם מטיל את האחריות לתאונת לפתחה של הרשות המקומית אשר לא דאגה מבעוד מועד להציב שילוט ראי ותמרורי זהה אשר

עמוד 1

היה בהם על מנת לעורר תשומת לב הנגאים המשתמשים בדרך ולהביא להאטה נסייתם (כשהוא בכללם) ובכך למנוע התאונה.

ביום 24.10.18 התקיים דיון הקרה בו הודה הנאשם במאצעות ב"כ בנהיגה בזמן ובמקום אולם כפר בנהיגה בנסיבות ראש ובהתנהגות הגורמת נזק כפי שאלן משתמש בס' 3 לכתב האישום למעט היהת הכביש רטוב, וכן נתען על ידו באותו מועד כי "לא רק שהכבש היה רטוב אלא גם שמנוני"

דין והכרעה:

1. מטעם המאשימה העידו ארבעה עדים, ומטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו.
2. עד התביעה הראשון היה בעל הרכב החונה מר אלעד שרן (ע.ת.1), אשר העיד כי חנה במקום מסדר, במפרצים במקום בו עשרה מקומות חניה וכי לא ראה כיצד התרחשה התאונה ומכאן, כי ממנו לא ניתן ללמוד דבר בדבר היריעות התאונה והגורם לה.
3. עד התביעה השני רס"ר שמעון וקסלר (ע.ת.2) אשר העיד כי ערך את דז"ח הפעולה לאחר שקיבל את האירוע משוטר אשר היה במקום וכי "יתכן והיה זה מחדל מצדו שלא להתקשר למודיע" (ע' 5 ש' 11-14 לפוטוקול), קרי, ע.ת.2 לא היהโนChance בשעת התאונה וועבר לה, ומכאן שאף הוא אינו יכול למדנו בדבר הגורם והאחריות לתאונה.
4. עד התביעה השלישי היה רס"ב דרור גלאי (ע.ת.3) אשר ערך את שכחוב עד ראייה (ת/4) ושעהיד כי נכון במקום בעת עבודתו מטעם העירייה בעת שטיפת המדרכות בבייליק וכי "דיברתי עם חבר, שמעתי ביום, הפניתי את הראש אחרת ראייתי אדם שרוע על הכביש, אופנו שפגע ברכב, ניגשנו אליו לבדוק עברה נידת סיור, את הטיפול המשיכה נידת סיור..." (ע' 5 ש' 31-33 לפוטוקול) כמו כן כאשר נשאל מהי כוונתו כאשר כתב כי הייתה שמנוניות על הכביש השיב "כאשר נופל הפרי הוא יוצר כמו עיטה שחורה ושמונונית אח"כ שוטפים הכל עם מים חמימים וקיטור יוצאים מים שמונוניים על הכביש" עוד הקרא מהשכחוב לבקשת המאשימה "אני לא יודע למה קורתה התאונה עד התאונה לא ראייתי את הקטנווע הם עברו צד גומרים צד עוברים לצד שני לא.... לשאלה באיזה מרחק הימי מהתאונה התשובה מרחק של עשרה מטר שמעתי ביום הסתובבתי" (ע' 6 ש' 8-14 לפוטוקול) וכי בזמן התאונה לא סגרו את הכביש שכן שטפו צד עברו למשנהו.
5. בחקרתו הנגדית נשאל לגבי זמן הגיעו והשיב כי לא היה במקום כאשר הגיע הבוחן וכי עשר דקות לאחר התאונה העבודות הסתיימו כמו כן ציין כי היה עם גבו לתנועה ומשכך לא ראה את התאונה ולסימן נשאל ע"י ב"כ הנאשם האם היום מבצעים חסימה של הכביש והשיב לכך בחשוב וכשנשאל לפחות הדבר השיב "יתכן ובעקבות המקרה הזה. היום נודע לי שהו עוד מקרים באותו יום וזה לא מקרה ראשון" (ע' 7 ש' 18-19 לפוטוקול), מshaheira ע.ת.3 עם גבו לתנועה ולתאונה הרוי שאינו יכול לצפות בה אף הוא אין בידו בכדי ללמד האם הנאשם החליק או שמא נהג במהירות אשר אינה תואמת את תנאי הדרך וכל שניתן ללמידה כי כל זמן שנכח בזירת התאונה טרם הגיע בוחן התנועה ע.ת.4.
6. עד התביעה הרביעי הינו רס"ר יair ירדני (ע.ת.4), אשר העיד כי הינו בוחן במחוז תל אביב מזה כשנתים וכי געשה שימוש בזרנוק מים בלבד ע"י העירייה שניקתה את המדרכות במקום. מדובר בשימוש שיחסית

מציא מים ולא בשטיפת רחוב במים זורמים.

. 7. בחקירה הנגדית ציין כי התאונה התרחשה בשעה 05:23 וכי קיבל את הקRIAה בשעה 00:05 וכי הגיע למקום התאונה בשעה 00:30 וכי חבר ישירות לסיר וקסלר (ע.ת. 2) ולא ידע לציין הין שאל את ע.ת. 2 האם הייתה הוזזה של כל הרכב אולם ציין כי מאחר וסימן סקיצה ועוד **סימן שהרכב לא הוזז מהמקום אחר אין מה לרשום ומה לסמן** (ע' 9 ש' 17-7 לפרטוקול) אולם לאחר מכן ציין "... והקטנו נמצא **10-15 מטרים עומד על המדרכה אז מן הסתם המיקום שלו שונה לאחר שהורם**" (ע' 9 ש' 25 לפרטוקול). עוד הסכים עם ב"כ הנאשם כי מצב הכביש מבחן רטיבות שעיה לאחר התאונה למצבו בזמן התאונה **ואף לא שלל כי לו היה מודמן לזרה מס' דק' לאחר התאונה יתכן והוא קבוע וקדם חיכון נמוך מ-0.4** (ע' 9 ש' 1-3 לפרטוקול), כמו כן כאשר נשאל לגבי הודעה של ע.ת. 3 (ת/4) בה ציין כי היה ניתן להרגיש את השמנויות בהילכה וכי רגלו טיפה החליקה השיב "כך הוא אומר, באותו המידה כמה שורות לפני שאלתי אותו האם חלפו שם אופנאים אחרים מלבד זה שהוא מעורב בתאונה הוא אמר שכן ולא היה שום בעיה" בהמשך לשובה זו נשאל האם על כך הוא מבסס את המסקנה שההתאונה היא אשמת הנאשם השיב **"אני אומר שהזה גם לפה וגם לפה"** (ע' 11 ש' 6-11 לפרטוקול), עוד העיד כי לא עשה כל פעולה על מנת לאתר את המודיע אשר מופיע בת/3 וכי שוחח עם גורם עירוני ולא ذכר אם חשב לגבות ממוני עדות. (ע' 13 ש' 10-2 לפרטוקול) מכאן, שהרי שאף מעדות הבוחן עצמו, אנו למדים כי לא מן הנמנע כי תיתכן אפשרות נוספת, ויתכן כי מסתברת יותר להתרחשות התאונה מלבד נהיגה בקלות ראש והתנהגות הגורמת נזק אלא פשוטו כמשמעו, תאונה בעקבות החלקה עקב שמנויות הכביש.

. 8. מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדוק. הוא ציין כי נסע ברוח' ביאליק ברמת גן בשעה 05:30 כאשר הרחוב עם עצים משני צדיו והרחוב ללא תאורה כאשר הגיע לקראת הסוף החליק כי היו מים על הכביש וכי לא ראה כלום בטרם החליק על המים ונפל. כמו כן, לא ראה אמצעים במקום בטרם נפל וכי לא היה תמרור או עצירה או חסימה כלשהי אשר היה בהם על מנת להתריע בפנוי.

. 9. בחקירה הנגדית השיב הנאשם כי לא היה בידיו לעשות מأומה על מנת למנוע את ההחלקה וכי כבר החליק איך שהגיע למים ולרטיבות וכי לחץ על דושת הבלם על מנת לעצור והחליק וכי לא היה דבר שבאפשרותו לעשות אשר היה בו למנוע את התאונה וכי לו היהسلط בעבודות בכביש יכול להיות כי היה יכולתו למנוע את התאונה אולם לא הופיעה כל זההה בפנוי ומשכך לא יכול למנוע את התאונה (ע' 22 ש' 17-7). לעניין רישוון הנהיגה השיב כי כל חצי שנה הוא חדש את רישיונו ואישר כי נהג ללא ביטוח מפאת היעדר רישוון בתוקף (ע' 19 ש' 27-32 לפרטוקול)

. 10. לאחר ששמעתי את כל העדים, שקהלתי את דבריהם והתרשםתי מהופעתם בבית המשפט ולאחר שבחןתי את הראיות הנוספות שהוגשו סבורני כי לא עליה בידה של המאשימה להוכיח כי הנאשם עבר את העבירות המוחסנות לו בכתב האישום של נהיגה בקלות ראש והתנהגות הגורמת נזק במידה הנדרשת ברמה הפלילית, ומאחר ונוטר ספק בלבד בבית המשפט באשר לאחריות לקרוות התאונה הרי של ספק זה לפעול לטובת הנאשם ומשכך, בית המשפט מזכה את הנאשם מחמת הספק מעבירות אלו.

. 11. באשר ליתר הוראות החיקוק המוחסנות לנאים, הרי שלא כל ספק הנאשם נהג בהיעדר רישוון נהיגה בתוקף ואף ביטוח ומשכך סיכון לא רק את עצמו (כפי שהתחווור) אלא אף את כל המשתמשים בדרך) ואני קובע כי הוכח בפנוי מעלה לכל ספק סביר ואני מרשים את הנאשם בעבירות נהיגה

כאשר רישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים וכן בהנאה ברכב ללא ביטוח.

ניתנה היום, י"ב تمוז תשע"ט, 15 ביולי 2019, במעמד הצדדים